

Luterāņu baznīcas vēstures grāmata

Pravietisks sapnis 2024.gada 30.decembrī

Sapnī es atrados grāmatnīcā, kur tika izstādītas jaunākās grāmatas. Veikalā bija daudz ļaužu. Es izspraucos pie stenda un ieraudzīju starp visām citām grāmatām arī grāmatu par Luterāņu baznīcas vēsturi pēc PSRS okupācijas. Tā bija tikai vienā eksemplārā. Es tūlīt paņēmu to grāmatu.

Tālāk es piegāju pie grāmatu konsultanta, kas bija turpat veikalā. Viņš bija ļoti pārsteigts par grāmatu, jo nemaz nezināja, ka tāda vispār eksistē. Es redzēju, ka konsultants ir ļoti neapmierināts, ka grāmata ir nonākusi manās rokās, jo tā ir tikai vienā eksemplārā. Tomēr, neviens vairs nespēja man to atņemt, jo es to biju paņēmis pirmais.

Tālāk es redzu, ka grāmatu konsultants mēģina skaidrot kaut ko par grāmatas saturu. No grāmatas izveidojas stāsts par 2 veidu kartupeļu ražu. Savā priekšā es redzu 2 veidu kartupeļus. Vieni ir tie, kas auguši brīvībā un iegūti dabīgā ceļā, taču otra kategorija ir tādi, kas audzēti citos apstākļos. Ja brīvībā audzētie bija dažāda izmēra un balti, tad tie otrie visi bija sarkanā krāsā un gandrīz vienāda izmēra.

Nākošajā sižetā sapnī es redzu arhib. Jāni Vanagu jaunībā. Es redzu, ka viņš ar lielu interesi lasa savas baznīcas vēsturi. Vanags apstājas pie dažiem gadu skaitļiem un saka: "Jā! Šeit mēs gribējām to darīt!.." Es sapratu, ka Vanags ir atradis laiku, kurā gribējis izmainīt baznīcu pēc Dieva Prāta, taču nav to izdarījis.

Tālāk sapnī es atkal atrados tajā pašā grāmatnīcā. Luterāņi bija mani izsaukuši, lai pierādītu, ka viņiem ir taisnība. Grāmatnīcā bija sanākuši visādi ļoti svarīga izskata cilvēki. Tie sāka kaut ko man skaidrot, kādi viņi ļoti garīgi un pat harizmātiski. Tie pieminēja Gara dāvanas, runāšanu mēlēs, taču runāja par to visu ļoti augstprātīgā veidā. Bija priekšstats, ka viņi runā par lietām, kuras paši nesaprot, taču izsaka tās tādā manierē, it kā būtu lielākie speciālisti. Es tikai nesapratu, kāpēc Luterāņi ik pa brīdīm noiet malā, aiz grāmatu skapjiem, it kā uz nelielu pārtraukumu. Es redzu, ka viņi tajā pārtraukumā rej viens uz otru kā suņi. Tie parej viens

otru,bet tad atnāk atpakaļ,it kā nekas nebūtu bijis.

Tālāk kāds vīrs nolēma man nodemonstrēt Luterāņu brīvību. Viņš sacīja: " Redzi ! Skaties ! Mēs arī dejojām ! " Pēkšņi vīrieši ar sievietēm sadodas kopā un sāk dejojot kā parastā zaļumballē. Es no redzētā sāku smieties. Viņi taču nedejoja Dievam,bet tās bija parastas dejas,kādas ir zaļumballēs. Skats bija ļoti komisks. Interesanti,ka mani smiekli sapnī pārtapa trauksmes sirēnā. Bija sajūta,ka trauksmes sirēna nāk no 2 avotiem. Tā nāca kaut kur no tālienes,taču tajā pat laikā no manis. Grāmatnīcā viss sastinga no sirēnas trokšņa. Es izsaucos: " Šī jau ir kara sirēna ! " Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Man ir kāda daļa Luterāņu baznīcas vēsturē pēc PSRS okupācijas. Par to visu es esmu rakstījis un runājis savos dzīvesstāstos.

2. Es Luterāņu baznīcā esmu bijis pirmais attiecībā uz tās garīgo atjaunošanu. Bija kāds laiks,kad arhib. Vanags to gribēja,bet tad pārdomāja,lai saglabātu savu krēslu,vai precīzāk – sevi Arhibīskapa krēslā. Reliģiskai miers Jānim Vanagam likās svarīgāks par baznīcas GARĪGO atjaunošanu.

3. Brīvībā augušie baltie kartupeļi un sarkanie kartupeļi nozīmē to,ka Latvijai atkal būs jādzīvo zem sarkanā karoga. Ziemeļkoreja,Ķīna un Krievija šodien joprojām pārstāv sarkano karogu. MUMS BŪS ATKAL JĀIET ZEM SARKANĀ KAROGA,JO BAZNĪCA NETIKA IZMAINĪTA. JA BŪTU IZMAINĪTA BAZNĪCA,BŪTU IZMAINĪTA VALSTS.Taču,tā netika izmainīta.

4. Smiekli,kas pārtop sirēnā nozīmē manu kalpošanu,ko es daru jau gadiem. Es mēģinu brīdināt no zobena, kas nāk. Tomēr,neviens mani neņem vērā.

5. Bībele runā par Mūžību,kad grāmatas tika atvērtas (Atkl.20.12.). Ļoti iespējams,ka man Mūžībā būs kāda daļa pie Latvijas Luterāņu baznīcas grāmatas,kas tiks atvērta Dieva Priekšā,kur ikviens tiks tiesāts pēc saviem darbiem.

Bībele: 12 Es redzēju mirušos, lielos un mazos, stāvam goda krēsla priekšā: un grāmatas tika atvērtas. Tika atvērta vēl cita grāmata, tā ir dzīvības grāmata. Mirušie tika tiesāti pēc tā, kas rakstīts grāmatās, pēc viņu darbiem. Atkl.20.12.